

ĎÁBLÍK

ELEKTRONICKÝ MĚSÍČNÍK PRO ČLENY A PŘÁTELE SDRUŽENÍ CALLA

Milí čtenáři,

toto číslo nemůžeme zahájit jinak než připomínkou, že navzdory všem komplikacím se i letos Calla podílí na managementu NPR Brouskův mlýn na Stropnici (tedy na naší erbovní lokalitě, která má pro Callu větší význam než pro Rychlé šípy Šmejkalova ohrada). A jestliže si letos připomínáme patnácté výročí našeho sdružení, pak úsilí o vznik a údržbu stropnické rezervace má tradici již dvacetiletou. Pamětníci si však jistě vybaví, jaké rozpaky vzbudila tenkrát skutečnost, že poté, co se Stropnici podařilo uchránit před rekultivačními projekty rudých soudruhů, v nových podmínkách tehdy po výnosné příležitosti skočila firma HBSW a začala zachráněnou čistou vodu Novohradsko proměňovat v předražený obsah svých (záhy prakticky všudypřítomných) PET lahví. No a historie se opakuje: poté, co se začalo prosazovat úsilí o uchování všestranných přírodních hodnot vojenského prostoru Boletice, přichází zpráva, že právě tato poklidná a cenná lokalita se ocitla mezi těmi, kde se zvažuje vybudování americké raketové základny. Od časů byňovských vodních prospektorů je to posun takový, že o aktuálním vývoji našeho světa vypovídá možná víc než stohy politologických spisů. Mezi mediálními ohlasy je zjevně nej kvalifikovanější článek Petra Jedličky Přemýšlet o deštníku v Literárních novinách č. 30/2006 (lze si jej přečíst i na <http://www.literarky.cz/>). Calla by chtěla ujistit své čtenáře, že se bude vývoji celé situace věnovat: jsme si vědomi, že projekt základny by – stejně jako lyžařský areál – musel projít hodnotícím procesem podle pravidel Natura a EIA a musel by zde být zvažován veřejný zájem.

Většinu čísla věnujeme našim terénním aktivitám, které právě v této době vrcholí: dočtete se o práci na Stropnici, o sčítání břehulí u Třebče a o dalším působišti výstavy o Boleticích. Informujeme však také o průtazích s vyhlášením posledních zbývajících ptačích oblastí NATURA v České republice, komentujeme nedávné přetížení české elektroenergetické sítě a nabízíme reportáž z ekologicky zajímavých výtopen u našich rakouských sousedů. Přidáváme ještě hrst pozvánek, mezi něž jsme zařadili i zprávu o vyhlášení „protihlukové“ soutěže. Věříme, že si užijete i smysluplně strávíte také druhou polovinu léta a těšíme se třeba i na osobní setkání s Vámi při našich dalších akcích.

Tomáš Malina

Stropnici jsme nevzdali!

Katastrofický scénář pro letošní práce v NPR Brouskův mlýn nebyl naplněn, a to zejména díky odvážné nabídce Sáhiba – Ondry Nedvěda, jednoho z tradičních účastníků akcí Jendy Tomana. Vzhledem k nepříznivým ekonomickým výsledkům naší loňské práce na Stropnici jsem nepředpokládal, že tu letos budeme opět pracovat. Avšak opustit tuto lokalitu by znamenalo mimo ztráty kontaktu s rezervací a přerušení více jak desetileté tradice představující nezanedbatelné image pro Callu také trochu podpásovku pro Jirku Marka. Také on se musel vyrovnat s nepříznivou rozpočtovou bilancí, ovšem vyrovnal ji prací na jiných rezervacích. Ale zpět k realitě. Po odchodu Jendy Tomana z jižních Čech na Moravu a s přibývajícím prací na jiných projektech se zdálo, že na

Stropnici letos nemá kdo soustavně pracovat.

A ejhle, ozval se Ondra Nedvěd, který již absolvoval několik táborů na Stropnici, že by dal dohromady partu na týden. V té době jsme už odmítali další brigádníky a smířili se s faktem, že letos ruku Stropnici nepodáme. Po dohodě s Jirkou Markem jsme si vybrali atraktivní a hodnotnou „rosnatkovou louku“, která

nesnese kosení křovinořezem. Ještě týden před zahájením kosení nebylo jisté, zda bude vůbec povoleno pálení, což je v současné době jediný uznávaný a možný způsob likvidace organické hmoty na této lokalitě. Vydatný déšť a rozlité Stropnice však znamenaly, že můžeme pálit, když ovšem dokážeme porosty pod vodou posekat. Podařilo se! Voda opadávala a v sobotu pozdě večer mi Ondra hlásil, že je spálen poslední zbytek. A od pondělka hasiči zakázali opět pálení.

V šesti lidech, s mojí nepatrnou pomocí a kuchařkami se podařilo zvládnout úkol v požadované kvalitě i předpokládaném finančním objemu, což je zvláště důležité pro konečné vyhodnocení rozpočtu. Samozřejmě, že při práci zbyl ještě čas na besedu

s účastníky tábora, a to nejen o Stropnici. Obměnu doznalo i vybavení výměnku. Staré matrace skončily ve sběrném dvoru a k novým přibyla i lednice, což bylo oceněno zvláště v horkých dnech, které byly vlastně všechny. Samozřejmostí bylo i mobilní ekoWC.

Ukazuje se, že pokud bude Cally chtít pokračovat v kosení na Stropnici, je nezbytné zajistit nejen brigádníky, ale i schopné vedoucí skupin a uvažovat o modernizaci strojního vybavení.

Vladimír Molek

Kterak proměnit vodu ve víno?

Letošní rok byla údržba tůňek v NPR Brouskův mlýn vyčleněná z balíku ostatních prací. Rozhodli jsme se, že takto vydělané peníze použijeme na podzimní oslavu 15. výročí Cally. Snažil jsem se pozvat i ostatní členy. A tak si v několika termínech června a července osazenstvo Cally s vítanými pomocníky nejen z řad členů vybralo něco z mnoha hodin přesčasů a vrhlo se na rytí, osekávání, pletí, odnášení desítek přetěžkých kýblů bahna, aby chráněné rostlinky jako rosnatky, bublinatka menší, hrotnosemenka bílá, vachta trojlístá, klikva bahenní a další měly dostatek prostoru pro přežití.

Nakonec se podařilo vše splnit ve výborné kvalitě, práci předat, a tedy na podzim se budeme moci patřičně odměnit. Díky za to patří Kláře a Jirkovi Řehounekovým, Romaně Panské, Hance Gabrielové, Petru Drahošovi, Pepovi Polívkovi s kamarádkou Martinou a Vládovi Molkovi, ale i všem ostatním, kteří pomoc na výzvu sice přislíbili, ale v daných dnech nemohli.

Pleč, rýpal a ořezávač Edvard Sequens

Údržba tůňek na Brouskově mlýně

Na třech brigádách se sešli členové a zaměstnanci Cally v NPR Brouskův mlýn v červnu a červenci. Prováděli při nich managementové zásahy v celkem osmi tůňkách, jejichž hlavním cílem bylo zlepšení podmínek pro některé chráněné rostliny. Údržba zahrnovala narušování břehů, vytrhávání agresivních druhů rostlin a prohloubení některých míst.

V tůňkách a jejich okolí rostou z chráněných druhů hrotnosemenka bílá, tolije bahenní, vachta trojlístá, rosnatka okrouhlolistá, rosnatka anglická a bublinatka menší. Většina těchto druhů nesnáší konkurenci a bez zásahů člověka by některé z nich mohly vymizet. Např. velmi vzácné hrotnosemenko naše zásahy rozhodně prospěly, jak jsme se mohli nedávno přesvědčit osobně.

Na konci července proběhla na Brouskově mlýně předávací schůzka se Zdeňkem Hančem ze Správy CHKO Blanský les. Práce dobrovolníků z Cally byla ohodnocena kladně a bez připomínek. V budoucnu bychom byli rádi, kdyby se do údržby tůňek zapojili i další členové a příznivci Cally. Těšíme se na Brouskově mlýně třeba příští rok.

Klára a Jiří Řehounekovi

Břehule spočteny a označeny

Třistačtyřicet sedm. Tolik nor břehulí říčních napočítal ornitolog Petr Heneberg v letošním roce v pískovně v Třebči. Lokalita se tak, bohužel díky setrvalému úpadku ostatních vhodných míst stala největší na Českobudějovicku. Pomáhá k tomu naše průběžná údržba a také vyhlášení přechodně chráněnou plochou spolu s osvětou, což zatím zamezilo odtěžování břehulích domovů. A zdá se, že plánovaná velká těžba firmou ALFIT se tu v nejbližší době konat nebude.

Pískovnu jsme sice spolu s mou ženou v loňském roce označili patřičnou cedulí od Městského úřadu v Trhových Svinech, ale ta během zimy zmizela. Díky Vaším darům a také díky sponzorskému věnování starší nosné „kapličky“ od Jiřího Marka jsem připravil novou ceduli a s pomocí Dalibora Stráského (takto mu také děkuji za účinnou pomoc) jsme ji pro jistotu zabetonovali. Co myslíte, jak dlouho vydrží tentokrát?

Edvard Sequens

Výstava Příroda Boletic se stěhuje do Vimperka

Od loňského října putuje výstava Příroda Boletic, jejíž hlavní část představují velkoformátové barevné fotografie, po jihočeských městech. Po Českých Budějovicích, kde měla v říjnu premiéru, ji měli možnost shlédnout návštěvníci v Českém Krumlově, Kájově, Volarech, Strakoncích, Prachaticích a naposledy v Horní Plané. Zde byla také součástí programu slavnostního vyhlášení významného ptačího území roku 2006. Od prvního srpna do konce října se výstava stane součástí expozice Muzea při správě Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava ve Vimperku.

Boletice jsou unikátním územím mezinárodního významu, kterému se dostává ochrany v rámci soustavy Natura 2000. Polovina vojenského újezdu Boletice, kde je stejnojmenná ptačí oblast a tzv. evropsky významná lokalita vymezena, je rovněž součástí CHKO Šumava. Není proto náhodou, že výstava končí své putování právě zde ve Vimperku. Stejně jako v předchozích městech, kde byla instalována, chceme také zde prostřednictvím barevných fotografií a dalších dokumentů informovat zejména místní občany, ale i další návštěvníky Šumavy o výjimečné přírodě Boletic a o nutnosti její ochrany.

K výstavě, kterou pořádá Calla ve spolupráci se Správou Národního parku a CHKO Šumava, je vydána stejnojmenná brožura „Příroda Boletic“ a informační skládáčka „Bezlesí Boletic“. Její součástí je mimo jiné i orientační mapka turistických a cyklistických stezek, které armáda zpřístupnila z podnětu nevládních organizací a orgánů ochrany přírody v okrajových částech vojenského újezdu od letošního července. Uvedené propagační materiály budou po dobu trvání výstavy k dispozici rovněž ve všech informačních střediskách NP a CHKO Šumava. Věříme však, že turisté si najdou cestu do Muzea NP a CHKO Šumava nejen za výstavou. Výstava je zařazena mezi akce k patnácti letům Národního parku Šumava a shodou náhod i Calla slaví letos patnáctiny. Vernisáž výstavy s úvodním slovem ředitele Správy NP a CHKO Šumava Ing. Aloise Pavlíčka, Ph.D, se koná v úterý 1. srpna v 16 hodin. Při vernisáži bude promítnut nový dokumentární film „*Oblasti ptačí a lidské aneb Natura paradoxa*“ přihlášený na letošní ročník Ekofilmu. Výstava je přístupna denně mimo pondělí od 9 do 16 hodin a potrvá do 31. října.

Vladimír Molek

Další stížnost k Evropské komisi – Českobudějovickým rybníkům a Dehtáři se stále nedostává ochrany dle směrnic Evropské unie

Česká společnost ornitologická (ČSO) podala minulý týden stížnost k Evropské komisi na postup vlády ČR při procesu vyhlášení ptačích oblastí Českobudějovické rybníky a Dehtář. Obě navržené lokality splňují všechna stanovená kritéria pro ptačí oblasti evropské soustavy chráněných území NATURA 2000, a přesto nebyly do dnešního dne vyhlášeny. Projednání návrhů obou ptačích oblastí vláda ČR v roce 2004 odložila pro údajné rozpory mezi resorty životního prostředí a zemědělství. „Ačkoli Směrnice 79/409/EHS o ochraně volně žijících druhů ptáků ukládá členským státům povinnost vyhlásit ptačí oblasti nejpozději k datu vstupu do Evropské unie, nebyly zmíněné návrhy ani po více jak dvou letech vládou projednány“, upřesnil důvod podání stížnosti Tomáš Brinke z ČSO.

Vláda ČR do konce roku 2004 schválila 38 ze 41 navržených ptačích oblastí. Zákonné ochraně se dosud nedostalo Českobudějovickým rybníkům a rybníku Dehtáři na jihu Čech a dále oblasti Heřmanský stav–Odra–Poolzí v Moravskoslezském kraji. V případě nevyhlášení třetí z jmenovaných navržených ptačích oblastí z důvodu záměru vybudování průmyslové zóny zareagovala ČSO společně se sdružením Arnika již začátkem roku 2005 podáním stížnosti k Evropské komisi na postup vlády, který je v rozporu se Směrnicí 79/409/EHS. Další stížnost podaná z důvodu nevyhlášení dvou jihočeských ptačích oblastí se v nejbližší době stane předmětem šetření Evropské komise, která rozhodne, zda bude stížnost postoupena Evropskému soudnímu dvoru.

V navržené Ptačí oblasti Českobudějovické rybníky pravidelně hnízdí početně významné populace kvakoše nočního, rybáka obecného, slavíka modráčka a oblast dále slouží jako významné tahové shromaždiště pro husy velkou a kopřivku obecnou. Navržená Ptačí oblast Dehtář je významná jako hnízdiště rybáka obecného a jako podzimní shromaždiště husy velké. Z hlediska početnosti ohrožených ptačích druhů splňují obě území kritéria pro vyhlášení ptačích oblastí. Paradoxní je skutečnost, že obě lokality požívají již v současné době ochrany dle zákona č. 114/1992 Sb., která žádným způsobem neovlivňuje život v okolí ani ekonomické výsledky zde hospodařící organizace. Pravděpodobně se jedná o jeden z dalších „lokálních truců“ vyvolaných místními vlivnými politiky. Například u Dehtáře mají obavu z omezení lovu kachen a ptačí oblast Českobudějovické rybníky, jejichž součástí je chráněné území Vrbenské rybníky by údajně mohla blokovat některé dopravní stavby. Bohužel také neznalost specifík ochrany ptačích oblastí a záměna pojmů Vrbenské a Českobudějovické rybníky ze strany některých úředníků státní ochrany přírody sehrály při projednávání návrhu svou roli. Takže opět pěkná krajská ostuda přerůstající v mezinárodní.

Vladimír Molek s využitím tiskové zprávy ČSO

Poučení z výpadku nebo tvrdý lobbing?

Již během velkých problémů české elektroenergetické sítě bylo jasné, že je v prvé řadě zneužití mluvčí jaderného průmyslu k horování pro své vlastní zájmy. Stalo se. Tak například v MF DNES, ale i v Právu se čtenáři od provozního fyzika jaderné elektrárny Dukovany Daneše Burketa dozvěděli řadu až mýtických nepravd i prostých omylů. Ačkoliv přesné příčiny výpadku budou teprve vyhodnoceny, představitelé zodpovědné ČEPS dnes hovoří o rozpadu části sítě. Ta je dnes přetížená vývozy naší elektřiny do zahraničí. Vypadla síť a zdroje musely být utlumeny, nikoliv naopak. Hovořit o nedostatku elektřiny i přes nárůst spotřeby vlivem klimatizačních systémů a navzdory letním odstávkám jednotlivých elektrárenských kapacit je nesmyslné. Pokud by ČEZ nevydělával na masivních exportech, mohl by bez problémů odstavit několik nejproblematičtějších bloků, ať již hnědouhelných elektráren nebo jadernou elektrárnu Temelín.

Pan Burket neopomněl, jako již mnohokrát, postrašit veřejnost před využíváním větrné energetiky, které by podle něj mohly situaci v elektroenergetické soustavě zhoršit. Je pravda, že větrná energie kolísá v porovnání s ostatními zdroji nejvíce. Síla větru se přirozeně mění. Ale to ani při větším množství větrné elektřiny v síti není nepřekonatelným problémem. V Dánsku je z větru vyráběno asi 20 % elektřiny, v německém Šlesvicku-Holštýnsku více než 25 %. V České republice zatím vyrábíme z větru méně než desetinu procenta.

Větrná energie je ze své povahy decentralizovaná – rozprostřená po celém povrchu regionu, státu nebo kontinentu. S rozvojem větrné energetiky tak klesá možnost, že se najednou zastaví všechny větrné generátory. Díky vzájemnému propojení energetických sítí jsou tak regionální výpadky relativně snadno vyrovnávány. Územní rozptýlenost tohoto zdroje také znamená, že elektřina je vyráběna blíže spotřebiteli. Výroba obnovitelné energie má tedy na přenosovou soustavu i pozitivní vliv – není potřeba tolik drátů, aby přenášely velké množství elektřiny od velkých centrálních zdrojů k místu jejího využití.

Jaké množství elektřiny vyrobíme z větrných elektráren, se již dnes dá navíc velmi dobře předpovědět na několik desítek hodin dopředu. Výhodou též je, že fouká převážně v zimě, kdy se elektřiny spotřebuje nejvíce. Větrné turbíny se tak vhodně doplňují se sluneční energií nebo s elektřinou z vody, které jsou nejdostupnější v létě, respektive na jaře.

Velkou hrozbou pro přenosovou síť jsou naopak výpadky největších zdrojů. Náhlé odstavení jaderné elektrárny Temelín, kterého jsme svědky až příliš často, má na elektroenergetiku daleko vyšší nároky, než

je tomu u stokrát menších výkonů jednotlivých větrných farem. Naše soustava tak podle pravidel provozování musí udržovat operativní zálohu o kapacitě odpovídající největšímu připojenému bloku – v případě České republiky je to právě reaktor temelínské elektrárny. I proto experti ČEPS říkají, že nárůst celkového instalovaného výkonu větrných elektráren do 1000 MW neznamená z hlediska stability sítě žádný vážný problém. Ale k takovému počtu větrníků nás čeká ještě dlouhá cesta.

Z čeho budeme v budoucnosti vyrábět elektřinu a teplo, o tom musíme velmi důkladně diskutovat. Ale mělo by být jasně odlišeno, co je veřejný zájem a co snahy jednotlivých průmyslových lobby urvat si co největší koláč pro sebe.

Edvard Sequens

V horkém létě do výtopny!

Uprostřed léta je pracovní vypětí trochu menší, a tak jsem si dovilil absolvovat dvoudenní vzdělávací akci zaměřenou na energetické využití biomasy včetně bioplynu. Po celodenním semináři v Českém Krumlově nás autobus následujícího dne, který byl nejteplejším tohoto léta, odvezl na praktické ukázky k sousedům do Horního Rakouska.

První plánované zastavení bylo v obci Sankt Marienkirchen, kde nás již očekával starosta Josef Dopler. Naproti starobylému kostelu tu třetím rokem stojí nové Obecní centrum. Obyvatelé této dvouapůltisícové obce najdou v rozlehlé budově nejen radnici, ale i knihovnu, velký kulturní sál a také zázemí pro spolkovou činnost. Nás však zajímal suterén, se 150 kW kotlem Lindner na spalování pelet a dvěma akumulacími zásobníky na celkem 1100 litrů. Zásobník na pelety má objem více než 80 kubíků, při úplném zaplnění by vystačil i na tři zimy. Po dvou zimních sezónách bezproblémového provozu je totiž spotřeba 20 až 30 tun pelet ročně. V Rakousku je dnešní cena pelet 185 Euro za tunu (u nás již je cena pelet srovnatelná s vytápěním zemním plynem, se stejným komfortem obsluhy, ale s dalšími výhodami).

Spotřebu snižuje programově řízené vytápění jen těch prostor, které budou v daném čase užívány. I kulturní sál s podlahovým vytápěním je rozdělen na tři samostatné topné zóny, které se dají zcela přepažit dle potřeby. Podstatnou částí energetiky budovy je ale ohromný rekuperační systém, zajišťující třikrát za hodinu výměnu vzduchu v celé budově sze zpětným získáváním tepla.

Nejzajímavější instalaci jsme navštívili v Pettenbachu u řeky Alm. Bioplynovou stanicí místního farmáře Maximiliana Zaunera, která by se mohla stát příkladem svými ideálními toky surovin a energií. Posuďte sami. „Palivem“ je tu prasečí a hovězí kejda z hospodářství majitele a dalších dvou sedláků (dodávají zadarmo a zdarma také odebírají sušinu, která je zhodnoceným hnojivem na jejich pole), zelené rostliny (které se zvláště pro zimní provoz silážují), zbytky po čištění obilí, ale také

zbytky potravin z provozoven v okolí a například i odpadní tuky z kafilérie aj.; za tyto odpady ale majitel dostává od původců zaplacen 8 – 10 euro za kubík. Pro představu – jen kejdy je za rok vsazeno 2 až 2,5 tisíce m³, z provozu stanice pak odejde 6 až 6,5 tisíce m³ kvalitního substrátu. Vstupní suroviny se automaticky denně (to je přibližně 9 kubíků siláže, 4 kubíky kejdy a 2 kubíky zbytků jídla) dávkuje do fermentační nádrže. Ty jsou dvě, každá o objemu 56 m³.

Vyrobený bioplyn jde do vakového zásobníku plynu, který pojme až 240 m³. To není mnoho, neboť při plném výkonu vyprodukuje stanice až 110 kubíků plynu za hodinu. Proto obě kogenerační jednotky MAN pracují nepřetržitě. Obě dohromady vyrábějí 200 kW elektřiny a 350 kW tepla. Elektrická energie je dodávána do sítě ze cenu 9 eurocentů v zimě a 7 eurocentů v létě za 1 kWh, za rok se tu vyrobí 1,5 mil kWh. Zhruba 30 % tepla slouží k vyhřívání fermentačních nádrží. Dále se pak vytápí deset domů, které jsou poblíž. Zbývající teplo je využito na sušení štěpek pro všechny zájemce. Dnes už je to 25 zákazníků, kteří si přivezou vlastní štěpky a po vysušení si je zase odvezou (za cenu 3 euro/m³). Sušárna vysuší 150 až 200 kubíků za týden.

Bioplynová stanice je v provozu od listopadu 2003. Stala se původně východiskem z nouze – synové sedláků už nechtěli hospodaření převzít, protože by je neuživilo. Dnes je to naopak, syn již plánuje zvětšení kapacity. Stanice jinak nepotřebuje žádné zaměstnance kromě rodiny majitele, běžný provoz je automatický.

Posledním zastavením byla dominanta města Kremsmünster - benediktinský klášter. Jen jsme ale prošli jeho rozlehlým areálem k nenápadné kotelnici vedle hromad dřeva a štěpky. To podstatné, kotel Kohlbach na štěpky o výkonu 1 MW se schodišťovým roštem je netradičně skryt v podzemní kobce. Podle zástupce provozovatele je to snazší na manipulaci s palivem, které se jen nahrne či vsype do podzemního zásobníku o velikosti 400 kubíků. V sezoně a proto, že se spaluje štěpka vlhká, stačí jeho objem na týden provozu. Ale to není problém, protože jde o odpadní, jinak nevyužitelné dřevo z klášterních lesů a také z blízké pily. Celkově za zimu (v provozu jsou jen od října do března) ho stopí 5 tisíc kubíků. Získají 3 až 3,5 tisíce MWh energie ročně, kterou prodávají do systému

centrálního zásobování teplem města za 50 euro za každou MWh. Do systému dodávají i jiné firmy z města až do celkového výkonu 10 MW. Investice do výtopny (včetně 1 MW záložní kotle na topný olej) stála 0,5 mil euro, dotace ubrala 0,2 mil. euro, návratnost je spočtena na 15 let a na tu dobu jsou smluvně ošetřeny veškeré obchodní vztahy na dodávku paliva i odběr tepla. V plně automatickém provozu jsou také dvě zimy, zatím bez potíží. Za zmínku ještě stojí, že vše od prvního kopnutí do země po spuštění bylo hotovo během deseti týdnů podzimu roku 2004.

Nezbývá než organizátorům, kterými je Energy Centre České Budějovice, O.Ö. Energiesparverband a Město Český Krumlov, za akci poděkovat. Seminář s exkurzí byly součástí několikaměsíčního, dnes již končícího školícího programu, jehož jednotlivé „stavební kameny“ byly zaměřeny na všechny typy obnovitelných zdrojů i na úspory energie.

Edvard Sequens

Pozvánky na akce

Otevření nového IS Schwarzenberská myslivna Březník na Šumavě:

Spojeno s výstavou **Okno divočiny**: výstava fotografií od studentů i absolventů Institutu tvůrčí fotografie Přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě (1. 7. – 30. 8.)

Seminář: Možnosti využití sluneční energie

Hlavní organizátor: Město Český Krumlov
Partneři projektu: ECČB, O.Ö. Energiesparverband, OÖ
Umweltakademie, Klimabündnis
Oberösterreich, Energieinstitut
Termín konání: **17. srpna (odpoledne)**
Místo konání: Český Krumlov, budova Městského úřadu
Cílová skupina: široká veřejnost
Stručný popis: prezentace sluneční energie, konkrétní příklady
využití v ČR a Horním Rakousku, dotace
pro ČR, fototermika

Hnutí DUHA vás zve na poznávací

Pochod napříč národními parky Šumava a Bavorský les 24. - 27.srpna 2006

Uvidíte nejkrásnější místa národních parků Šumava a Bavorský les - "Zelené střechy Evropy": horský smrkový prales, ledovcová jezera, kamenné moře, podmáčené lesy a rašeliniště. S odborným průvodcem navštívíte Schwarzenberský kanál, Plešné jezero, Trojmezenský prales, Modravu, Cikánskou slat', Malou Mokrůvku, Černou horu, prameny Vltavy, Bučinu, Luzný, Roklan, Roklanské jezero, Seelensteig (stezku lesních prožitků) a Teufelsloch (Děblovu soutěsku).

Můžete porovnat přístup obou národních parků k problematice kůrovce. Kácet, nebo nechat přírodu přírodou? Jde o katastrofu, nebo přírodní proces? Jak dnes vypadá les, který napadl kůrovce před pěti, deseti, dvaceti lety v různých nadmořských výškách? V Národním parku Šumava se v minulosti kácelo, v Národním parku Bavorský les jsou porosty ponechány přírodnímu vývoji. Bude už i česká správa dodržovat mezinárodní pravidla? Udělejte si názor sami, přijďte se podívat. Podrobné informace včetně přihlášky: <http://www.hnutiduha.cz/>

Národní hluková observatoř České republiky vyhlašuje

1. ročník Národní soutěže Zlatý decibel 2006

o nejzdařilejší protihlukový počín, uskutečněný v roce 2006 na území České republiky, Slovenské republiky a Polské republiky.

Oceněné projekty postoupí do 13. ročníku evropského finále „Decibel d'Or 2006“, vyhlášeného za podpory francouzského Ministerstva životního prostředí a místního rozvoje předsedkyní francouzské Národní rady pro hluk, paní Marcelle Ramonet, které proběhne v listopadu 2006 v Paříži.

Soutěž probíhá ve čtyřech kategoriích:

- Město nebo doprava
- Aktivity a vzdělávání
- Výrobky a nové technologie
- Akustické materiály

Zápis kandidátů a předání nominovaných projektů bude ukončeno **ve čtvrtek 7. září 2006.**

Podmínky soutěže a formuláře pro kandidáty naleznete na www.nho.cz

Ivo Vaněk, Národní hluková observatoř ČR, Mob. +420 602 725 033, e-mail: ivo.vanek@nho.cz

Nenechte si ujít:

**BENEFIČNÍ
OPEN AIR
FOOD NOT BOMBS
26.-27.8.2006
v Českých Budějovicích!**

Probíhat bude u myslivecké chatičky v lese u Borku v Českých Budějovicích (trolejbusem na konečnou čísla 2, odtud kousek pěšky), přespání je možné ve stanech. Začátek PROGRAMU je plánován asi od 17. hod v sobotu 26.8. a konec akce až v ranních hodinách neděle 27.8.. Program na tomto Benefičním Open air fnb NEBUDE NIJAK ČASOVĚ OMEZEN, takže záleží jen na účinkujících a návštěvnicích, jak dlouho vydrží mít oči otevřené a těla v pohybu 😊

Podrobnější informace o zajímavém programu se brzy objeví na našich stránkách www.jidlonezbranecb.czechian.net

Setkáte se se spoustou zajímavých lidiček a PŘISPĚJEJTE NA DOBROU VĚC, protože kapely budou opět hrát BEZ NÁROKU NA HONORÁŘ a veškeré peníze vybrané na vstupu a z prodeje veganského občerstvení se použijí výhradně pro aktivity FNB.

Pokud byste měli zájem se našeho Open air ZÚČASTNIT JAKO ÚČINKUJÍCÍ s čímkoliv (hudba, divadlo, tanec, přednáška ...), neváhejte a ozvěte se nám na email jidlonezbranecb@seznam.cz nebo na tel. číslo 723468361, 739263101

Všichni se těšíme, že si konec léta pořádně užijeme pod širým nebem v přírodě!

Jídlo, ne zbraně ČB je volné seskupení dobrovolníků, které rozdává veganský pokrm každé 2. úterý v měsíci na Lannově třídě bezdomovcům a kolemjdoucím na protest proti zbraním, celosvětovému rozrůstajícímu se hladu, diskriminaci a sobeckosti člověka. Propagujeme nenásilí, toleranci a solidaritu.

Tyto skupinky dobrovolníků fungují ve městech ČR a celého světa.

Více info o nás : www.jidlonezbranecb.czechian.net

Celosvětový web www.foodnotbombs.com

15/06 ZO ČSOP Šípek Český Krumlov Vás zve na

Geologickou exkurzi

Terénní exkurze na stanici "Pomoc přírodě" v Semenci a do okolí Týna nad Vltavou.

Kdy: sobota 16. září 2006

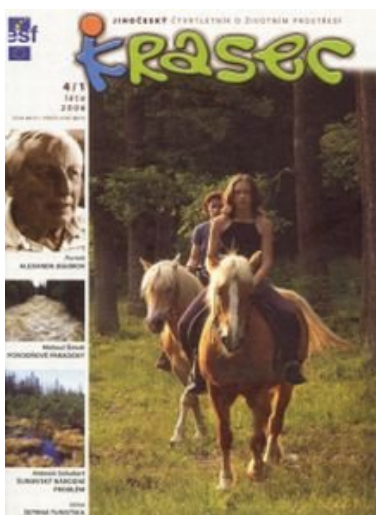
S sebou: terénní oblečení a vybavení (pláštěnka!), jídlo a pití na celý den, poznámkový blok a tužka, příp. potřeby na sběr a balení vzorků.

odborný lektor: PaedDr. Václav Pavlíček

účastnický poplatek: 250,- Kč (studenti 150,- Kč)

V případě zájmu se přihlaste nejpozději do 8. září mailem, telefonicky nebo písemně na adresu Ekocentra Šípek.

Kontakt. 15/06 ZO ČSOP Šípek, Třída Míru č. 144, 381 01 Český Krumlov, sipek@roklinka.cz

Na prázdninové toulky jedině s KRASEM!

Jihočeský čtvrtletník o životním prostředí ... a nejen o něm.

Z obsahu čísla 4/1 (léto 2006):

Co je to šetrná turistika? Šumavský národní problém, Portrét Alexandra Jegorova, O odpadech v Písku, Vaříme s Libou, Pod lupou o hluku, Letní příloha pro rodinu a mnoho dalšího

Napište si o KRASEC na rosa@ecn.cz případně na calla@calla.cz. Doručení zaručíme. Cena čísla je 25 Kč, předplatitelé obdrží dárkem CD Solární liga ČR – ve světle trendů EU.

KRASEC - čtivé informace o všem, co se týká životního prostředí do každé poštovní schránky !

Ekologická poradna sdružení Calla – poradenství pro Vás

Mimo běžná témata ekologické poradny u nás můžete hledat pomoc ve dvou oblastech, na které se specializujeme:

Ochrana přírody a krajiny - metodická i právní pomoc občanům, obcím a občanským aktivitám při rozhodování o stavbách a činnostech ovlivňujících životní prostředí, zapojování veřejnosti do procesů posuzování vlivů staveb na životní prostředí, využívání zákonů o poskytování informací, zakládání občanských sdružení, organizování občanských aktivit, zprostředkování posudků.

Za tuto oblast poradny odpovídá Vladimír Molek, dosažitelný na telefonu 387 311 381, v době nepřítomnosti možno využít druhé tel. linky 387 310 166, která slouží zároveň jako záznamník a fax, e-mail: vladimir.molek@calla.cz

Trvale udržitelná energetika - poradenství občanům, obcím i občanským sdružením v oboru obnovitelných zdrojů energie, jejich možnostech, dostupnosti, podporách pro realizaci, legislativě apod. Poradna spotřebitelům elektřiny při jejich problémech s distributory. Právní a všestranná informační pomoc obcím, u nichž by mohlo být vybudováno konečné úložiště vysoceradioaktivních odpadů, archiv informací k jaderné energetice.

Pro odpovědi z oblasti energetiky se obračejte na Edvarda Sequense na telefon (se záznamníkem i faxem): 387 310 166, e-mail: edvard.sequens@calla.cz.

Poradenské hodiny pro veřejnost v kanceláři sdružení - Fráni Šrámka 35, České Budějovice:

Pondělí – 9 až 13 hodin (především energetika)

Úterý – 13 až 17 hodin (především všeobecné poradenství)

Středa - 9 až 13 hodin (především ochrana přírody a krajiny)

Osobní návštěva mimo poradenské hodiny je možná po předchozí domluvě.

Využijte poradenství pomocí e-mailu: calla@calla.cz.

Písemné spojení: Calla, P.O. BOX 223, 370 04 České Budějovice.

Ekologické poradenství je podpořeno z prostředků evropského sociálního fondu a Ministerstva životního prostředí v rámci projektu jihočeské sítě environmentálních center KRASEC.

Zpravodaj Ďáblík vydává:

Calla - Sdružení pro záchranu prostředí

Naše adresa: P. O. BOX 223 370 04 České Budějovice

Sídlo: Fráni Šrámka 35, České Budějovice

Telefon a fax: 387 310 166

Telefon: 387 311 381

E-mail: calla@calla.cz

Internet: <http://www.calla.cz/>

Naše konto: 3202800 – 544 / 0600 GE Money Bank, pob. České Budějovice

IČO: 62536761

Starší čísla občasníku Ďáblík najdete na stránkách sdružení Calla.

Uzávěrka dalšího čísla je 31. srpna 2006.

►► Nechcete-li dostávat tento zpravodaj, napište nám a my Vás okamžitě vyřadíme z adresáře. ◀◀

►► Chcete-li se přihlásit k jeho pravidelnému odběru, pište na dablik.calla@centrum.cz ◀◀